

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est fraternalis miseracionis benignitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Her. De scō Germano

pe ē spūalis edificij fūdamētū. Aug. lib. de iohis dñi. Cogitas magnā fabricā cōstruere: cellitudinis pū? de fūdamēto cogita hūilitatē. Hec ille. Brūs vtiq; ger/ manus pfundissime hūilitatis erat. Pauperib; em sepe manu pūta pedes abluēbar: vestimētis vilib; vtebat: z nō nisi vas terreis aut ligneis. Un cū semel rauē nā puenisset z regina venerabilis placida vas argēti amplissimū abis delicatiorib; plenū hora cene trāsmisisset: mun? qdem sic suscepit vt ministris suis cibos traderet z vas argenteū paupib; dispēdūz retineret. Visitq; regine scutellā ligneaz hōrdeaceo pane plenāz hāc illa libēt suscepit z vas illud postmodū argento textit z panē multis remedij ac pūtib; reseruauit. Itaq; brūs german? pūmētis hūilitate q̄dite in dei grā pficiebat. Nā ipsa hūilitas ad dei grām maxime disponit. Za. iij. Supbis de? resisit: hūilib; autē dat grāz. Et Aug. Dū mēs hūana hūilitati inuitit: pfecto ipa in amore celestii ināmat.

Tertia est fraternalis misericordis benignitas. Hec vtiq; de eodē gūo disponit ad deū misericordiam z grāz obtinendā. Matth. v. Bñi misericordis quoniā ipi misericordiam psequent. Erat vtiq; brūs german? benignissim? z misericordis multiplici. Primo corpales idigētias subleuando. Semel dū rauēnā petēs alpes ascēderet inter alios vidit quēdā claudū z senē qui fāscē viri scētū arripēs pūijs hūeris trāspōitauit vltra torrētē de motibus peccantē: ipm q̄q; senē iterato transitu subiecta ceruice trāspōsuit. vīm q̄ppe scō virō pūlit virtus charitatē. 1. Co. v. xij. Charitas benigna ē. Salē q̄ppe charitatē ac pietatē exhibeat vt oib; domū suā pberet z pauperū necessitatib; sollicitē subuenit. Quadā die dū iter faceret: paupes occurrēt elemosynā postulātes. In/terrogat? autē diacon? tres tñ aureos eē rñdit: q̄s ille oīno statim erogari pcepit. Ad hec diacon? vñd vīcturi hodie sum? q̄ rñdit. Paupes suos pascit deus tu qd hēs da paupib;. Diacon? q̄si pūld? duos erogat: vñd referuat. Post paululū eq̄tes qdā post eū veniētes obrulerūt ei mu-

nus ducētoꝝ solidoz. Deñ ad diaconū puerus ait. Accipe q̄ tradidit z intelligere fraudē fecisse paupib;. Nā tñ totū pūlit ses remuneratoꝝ nō hodie trecentos solidos reddidisset: p̄remuit diacon? sui reat? secretū vidēs inouisse pōfici. Ecce q̄ larg? erat in elemosynis paupū. Job. iij. Quō poteris esto misericordis: si multū tibi fuerit abudāc tribue: si autē exigū illud libēt igitri stude: p̄mū em bonū thesaurizas tibi. zc. Nota libēt emerit paupū vñd carnē si rātū se crederet habitū rū p denario q̄ntū diues p cētū solidis: q̄ exigū h; libēt illō impitri d; qm rātū p̄mū hēbit de modico sic diues de mag. **Secō** apparuit benignissim? z misericordis spūales ignozātiās illustrādo. vñ bñ trāstuit in britāniā p heresi pelagiana cōfurādā z p̄lo illūmādo in p̄tate fidei tā q̄ ver? zelatoꝝ saluz aiaz. Dan. xij. Quā ad iusticiā erudiūt mltos est q̄s stelli in ppetuas eternitates. **Tertio** offēsas remittēdo. vñ semel inuēte vepa qdā paup sup suo comitatu accessit cui? nudtati viri scētū p̄doluit q̄ dolose iumentū q̄ senior vebēbat arripuit: sequētī autē die dū sup aliud aial iter ageret: demoremur inq̄t qz ifelicē illi? labor z irridēd? est et dolēd? quē mox videbitz corā nobis. Cū qz substitissent respiciūt post se pedicē animal deducētē. Ille autē accelerās gēmbus puolūt? crimen suū p̄fitefz ita tora nō p̄te se irretitū fuisse retulit vt long? p̄d̄re nō possēt nec euadēdi viā reperissēt. Ad hec vir scētū mira qdā benignitate rñdit. Si hesternā die nudo tibi regimē dedit sem furandī necessitas nō fuisset. Accipe qd tibi deest: z redde qd n̄m ē: vide benignitatē z misericordiam hui? scētissimi q̄ z tā benigne veniā donat: imo z offēdēt qd sibi necessariū erat vestimētū elargitur. Eph. iij. Estote inuicē misericordis benigni. Imitemur q̄ bñm germanū in benignitate z miā: alias em a deo misericordis obtinere nō possum. Za. ij. Iudiciū sine misericordia fiet illi q̄ nō fecerit misericordias. Et his itaq; sup dictis p̄tibus apper qm brūs german? erat seru? bon? z fidelis. Itaq; em z alias opatiōes p̄ruosas faciebat ex charitate q̄ facit seruū dei bonū z fidelē. Et ipa ei charitate p̄cedūt oēs h̄mōi p̄pū

De trāffig. saluator. Fo. CCXXII.

tes. **Uñ. j. Coz. xij.** Caritas patēs est benigna ē. Caritas nō emulat: nō agit pperā: nō inflat: nō ē ambiciosa: nō qrit q sua sūt. Nō irritat: nō cogitat malum: nō gaudet sup iniquitate: gaudet aut p̄ritati. **Hec ibi.**

Tertia ē p̄sideratio glōse magnificatōis: q̄lū vīz magnificata ē p̄tuo la p̄fectio glōsi germani. **Ro. viij.** Quos iustificauit illos et magnificauit. **Om̄ ar excellēti q̄dā mō iustificauit dñs br̄m germanū. Jō z excellēt eū magnificauit. Magnificauit aut dñs p̄fectionē ei⁹ p̄tuo laz: p̄cipue declarādo eam triplī ei testimonio.**

Primū ē testimoniu diabolice p̄futa / **S**cdm ē hūane veneratōis. / **T**ertiu est diuine opatōis.

Primū igit ē testimoniu diabolice p̄futatōis qz vīz in dñs diabolice p̄futa demōes ab obsessis eij / **C**iedō: q̄ qdē demones cōpellebāt etiā p̄ nūctare aduentū ei⁹ ad locum illum in q̄ erant obsessi.

Scdm est testimoniu hūane veneratōis: dū em̄ adhuc viueret cre / **S**cebat q̄tūdie admiratō z fama ei⁹: oēs q̄ p̄p̄ti singularē ad eū hēbāt reuerentiā. **E**t post mortē ei⁹ m̄lte venerabiles p̄sone q̄ in trāfitu suo glōso p̄ntes aderāt de mo / **D**icis rebz suis q̄p̄piā secū afferre voluerūt vt sic monimētū aliq̄d tāte scitatz ap̄d se p̄seruaret. **Jō. xij.** Si q̄s mihi ministrauerit honorificabit eū p̄ me⁹. **H**onorificauit itaqz br̄m germanū nō solū in celis: s; z in terris apud homines.

Tertiu est testimoniu diuine opatōis in opibz miraculosis. **E**t h̄ multiplici. **P**rimo occulta manifestādo vt p̄z d̄ pecunia quā amiserat q̄dā tanua / **N**⁹ noie z d̄ futuris meritis puelle genouefe parisien. z de app̄p̄tōe mortis sue. **E**ccl̄. xlvj. **O**ndit illi finē vite sue. **S**cdm i ne cessitate p̄stituz subueniēdo: curādo vīz m̄ltos infirmos: z saxones p̄bitones venētes repellēdo: z vincroz in ergastul / **V**inā resolūdo. **T**ertio mortuos suscitādo: tres enim mortuos suscitauit: et

duos etiā alios tam mortuos allocutus ē: alinū s̄q̄ etiā suscitauit: z vitulū etiā subulci regis quē z regē p̄stituit z p̄iores regē exire cōpultit. **V**ide hec sup̄dicta in legēdis. **H**ec s̄ clarissima testimonia sc̄i ratis tue o glōse germane. **P̄s.** **T**estimo nia tua credibilia facta sūt nimis. **E**t his igit apparet qm̄ fuit dñi suus bon⁹ vīz z f̄: letis. **Jō z in fine sibi dictū est a dño.** **S**erue bone z fidelē itra in gaudiū dñi tui **C**ōreplemur itaqz hui⁹ glōsi vīri sc̄itatz tē atqz ei⁹ exēplo sic dō seruire studeam⁹: q̄tinus int̄ suos dñi bonos z fideles inueniri: z dñi gaudiū itrare mereamur. amē

Ser. De glōsa trāffiguratione saluatoris.

Rāffigura

Tus ē añ eos. **Matth. xvij.** **D**ñs iesus i sua glōsa trāffiguratōe pōndere voluit glām q̄ sc̄oz cozpa inducēt vt sic efficaci⁹ attraheret a / **S**fectōes hoim. **S**ic em̄ di. **Tho. in. iij. p. q. xlv.** **U**bi via difficil z aspa ac finis ioh̄ cōsul opoztz finē p̄cognoscere. **V**ia aut̄ pueniēdi ad glāz aspa ē z difficil. **N**am et ip̄e ch̄s p̄ passionē durissimā puenit ad glāz sui corp̄s. **Lu. vi.** **O**portuit ch̄m pati z ita intrare in glām suā. **E**t **Act. xiiij.** **P**er m̄ltas tribulatōes oportet nos intrare in regnū celoꝝ. **Jō** pueniēter dñs discipul glāz sue claritatis oñdit cui etiā suos amicos z suos fideles consignabit. **Phil. iij.** **R**eformabit corp⁹ hūilitatz n̄re p̄figētū corp̄ claritatz sue. **I**taqz igit trāffiguratus est añ eos. **L**ica hāc aut̄ trāffiguratōne glōsissimā tria sūt mysteria p̄tēlanda iura textū euangelicū.

Primū ē mysteriū imitāde p̄paratōis **S**cdm est admirāde p̄tēplatōis. **T**ertiu est mēozande p̄secutiōis. **P**rimū est mysterium imitande p̄paratōis que videlz fuerint p̄tēparatōia siue antecessoria ad glōriofam transfigurationē. **H**ec enim nob̄ bis ostendūt que sint nob̄is necessaria ad hoc q̄ transfigurari possimus finaliter p̄ celestem gloriām. **H**ec autem p̄paratōia dispositō tangit triplex in textū euangelico